यति। "गायत्री त्रिष्टुप् जगतीत्याह ॥ ४ ॥ यथा यजुरेवैतत्" इति। तेषु मन्त्रेषु गायत्र्यादिदेवताः सूचीभिः शिम्यन्त्विति सूचीवेधनमाम्नातं। तत्तथैव क्रियते॥

(१२) सूचीनामवान्तरभेदं विधत्ते। "त्रय्यः सूच्यो भवन्ति। अयस्मय्यो रजता हरिण्यः। अस्य वै लोकस्य रूपमयस्मय्यः। अन्तरिक्षस्य रजताः। दिवो हरिण्यः। दिशो वा अयस्मय्यः। अवान्तरदिशा रजताः। ऊर्द्धा हरिण्यः। दिश एवास्मै कल्पयति" इति। तत्र परिवृत्त्या लोहमय्यः 'सूच्यः', वावाताया: रजतमय्यः, महिष्याः सुवर्णमय्यः। ताश्च क्रमेण लोकत्रयरूपा दिगादिरूपाश्च अतः 'अस्य' यजमानस्य, 'दिशः' स्वव्यापारक्षमाः, करोति। एवं लोकत्रयमपीति द्रष्टव्यं॥

(१३) यदुक्तं सूत्रकारेण। कस्त्वाच्छ्यति कस्त्वा विशास्तीत्यश्वस्य त्वचमाच्छ्यति चन्द्रनाममेदस्तदुद्धरति नाश्वस्य वपा विद्यत इति। तत्र पञ्चमकाण्डोक्तमन्त्रस्य कस्त्वेत्यनुवाकोक्तस्य तात्पर्य्यं दर्शयति। "कस्त्वाच्छ्यति कस्त्वाविशास्तीत्याहाहिंसायै" इति। हे अश्व 'त्वां', 'कः' प्रजापतिः, 'च्छ्यति' खड्गेन छिनत्ति, तथा 'कः' प्रजापतिरेव, 'त्वां' 'विशास्ति' विशसनं अवयवविभागेन छेदनं करोति। अत्र मन्त्रे प्रजापत्युक्तेरहिंसार्थः। स हि जगद्विधातृत्वाद्यथा हिंसा न भवति तथा छेत्तुं जानाति॥

इति षष्ठोऽनुवाकः।